

Tothom vol salvar en Joel

JOSEP ANTONI TRIVIÑO

EJoel, un infant de sis anys de Banyoles, pateix un cas de leucèmia que només és compatible amb un de cada quaranta-mil donants. La seva família ha fet una campanya per trobar urgentment donants compatibles de medul·la òssia essent així que l'infant necessita un trasplantament de medul·la o de cordó umbilical abans del setembre. Davant aquesta crida la gent s'ha solidaritzat i, en només un dia, més de set-centes persones acudiren al CAP de la capital del Pla de l'Estany per fer-se donants de medul·la òssia, i aquesta xifra va augmentant dia rere dia per tal de poder salvar la vida del petit Joel.

Em volta la idea que si quelcom no està en crisi dins la nostra

societat és la solidaritat humana. Segur que està en crisi el conjunt de l'economia del país, per raó d'un grapat d'especuladors que feren de la febre constructora el gran negoci de les seves vides. I segur que tanmateix està en crisi l'ètica del poder polític. L'insigne polític dels Estats Units d'Amèrica Thomas Jefferson escriví: "La religió i l'ètica son dos suplementes a la llei en el govern dels homes". Es fa evident que al nostre país la determinació d'un sector polític per aconseguir el laïcisme absolut de l'Estat ha fet que es confongui amb una política bel·ligerant envers la religió majoritària del país, essent així que ensems s'han eliminat de mica en mica els valors de la moral cristiana de la vida pública, i, allò que és pitjor, l'ètica de la política, instal·lant-se el tot s'hi val en benefici dels majors guanys econòmics i del prestigi social mal entès, valent-se tot sovint del tràfic d'influències.

Segur que, en canvi, la solidaritat humana, la del poble llis i ras, no està en crisi. I això hauria de servir d'esperó de tots els polítics amb responsabilitat de govern elegits a les darreres eleccions a Catalunya per centrar-se en una vertadera regeneració ètica de la política; i a hores d'ara un dels partits de la coalició que governa -em refereixo a Unió Democràtica de Catalunya- té molt a aportar, essent així que els valors de la moral cristiana, tan arrelats històricament a Catalunya, beneficiarien aquest transcendent objectiu. Tal vegada hagi arribat l'hora de què l'economia s'ha de centrar en l'home i eliminar aquesta creença tan arrelada a la vida pública de què els homes han d'estar al servei de l'economia del país.

El petit Joel se salvarà; no en tinc cap dubte. Ara bé, tinc algun dubte que se salvi gràcies a l'esforç pressupostari aplicat pel Govern actual de la Generalitat de Catalunya dins el sector de la sanitat pública.

El petit Joel se salvarà gràcies, en primer lloc, a la fe en la solidaritat humana demostrada per la seva família. El petit Joel se salvarà gràcies a la solidaritat del poble català. El petit Joel se salvarà gràcies al cos de metges i cirurgians de Catalunya que, malgrat les retallades que estan patint en l'exercici de la seva professió, continuen al peu del canó multiplicant per deu, si cal, el seu rendiment per tal de tancar els vergonyosos forats causats per la retallada pressupostària del deu per cent en la sanitat pública, i així intentar acomplir amb la seva vocació digna de tota lloança de curar i salvar vides humanes. El petit Joel se salvarà gràcies al cos d'infermeria de Catalunya que, tot demostrant dia rere dia que, amb els de la resta de comunitats autònomes, són mereixedors de ser considerats els millors de tot Europa, malgrat les retallades de sous i condicions laboral, i el continu degoteig d'acomiadaments de companys i companyes, continuen oferint un servei de màxima qualitat adobat amb el millor dels seus somriures. El petit Joel se salvarà gràcies a la resta de personal que treballa de manera abnegada a la sanitat pública, com el cos administratiu, que tot sovint són les veus amatents que amb afecte proporcionen aquella primera informació que guia al pacient pel camí de la curació; i gràcies als nostres àngels

de la guarda: el personal d'ambulàncies que, malgrat les fortes retallades de mitjans i personal, s'esforcen per tal d'arribar a tot arreu el més aviat possible servint aquella primera i fonamental cura al ferit o malalt. Me n'alegro d'allò més que la solidaritat humana no estigui en crisi, però, en canvi, estic un xic decebut de la classe política, sobretot quan observo que, en general, no volen ni sentir-ne parlar -i és tan sols un exemple- d'eliminar diputats provincials, ni càrrecs polítics de Consells Comarcals, ni alcaldes i regidors de petits ajuntaments,... Tal vegada aquesta crisi econòmica actual tan perllongada com estranya no s'acabi fins que la solidaritat humana no s'escampi per les esmorteïdes i opaques coves dels poders polítics. Malgrat tot estic content d'allò més perquè el petit Joel se salvarà!

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/08/29/tothom-salvar-joel/511355.html?utm_source=rss